

fødsret den 17de, saa kan man ikke sige, at han har forsømt Noget med Hensyn til Tiden. Dernæst var det andet Moment, som den ærede forrige Indenrigsminister fremhævede, det, at ogsaa han ansaa det for meget tvivlsomt, om Bergmann ikke allerede var i Besiddelse af Indfødsret, og at denne derfor ikke kunde anbefales til at erholde den i Forening med de Andre, der havde indgivet Ansøgning, hvorefter Anbefalingen maatte gaae ud paa, at Indfødsretten for Bergmanns Vedkommende, som jeg har tilladt mig at foreslaae, anerkjendes. Jeg troer saaledes, at jeg har fremhævet saamange og saa tilstrækkelige Grunde for, at den Paagjældende kommer i Besiddelse af sin Indfødsret, at jeg dermed skal lade det beroe. Jeg vil endnu kun tilføie, at han ikke alene er gift med et dansk Fruentimmer, men har med hende forfjællige her i Danmark bofiddende og tildeels vorne Børn.

Mourier: Det forekommer mig ikke, at Forslaget af den ærede Rigsdagsmand er saaledes stillet, at det, endog blot fra den formelle Side betragtet, egner sig til at nyde Fremme. Det gaaer ud paa, at Thinget skulde afgive et Botum for, at Lodsoldermand Bergmann anerkjendes at være i Besiddelse af Indfødsret. Sligt kan imidlertid ikke passende gjøres til Gjenstand for en Lov. Der kan gives en Lov, hvorved Indfødsret meddeles; men en Lov, hvorved en Person erkjendes allerede at være i Besiddelse af Indfødsret, kan neppe udfomme. Hvis den Paagjældende virkelig har Indfødsret, behøves en saadan Lov naturligviis ikke; og, er han ikke i Besiddelse af denne Ret, maa han, naar han attraaer at faae den, andrage paa, at den meddeles ham; men, som sagt, en Lov, hvorved han anerkjendes allerede at være i Besiddelse af Indfødsret, troer jeg ikke, at Thinget kan gaae ind paa. Dersom man vilde sige, at Thinget i alt Fald kunde afgive en saadan Bestemmelse i Form af Resolution, skulde jeg mene, at man herved vilde komme ind paa en mindre heldig og paa en urigtig Wei. Dette Slags Andragender maae indgives til Thinget i Henhold til Grundlovens § 54, hvorefter Indfødsret skal meddeles ved Lov. Dersom nu altsaa den

Paagjældende holder sig forvisset om, at han er i Besiddelse af Indfødsret, behøver han ikke at gjøre noget Skridt; antager han derimod, at han ikke har denne Ret, eller reises der Tvivl herom, fra hvilken Side end saadan Tvivl maatte være opstaaet, saa kan der vel være Spørgsmaal om, hos Thinget at andrage paa, at Indfødsret maatte meddeles ham. Fandt da det ærede Thing, at der behøvedes en Lov for at hjemle ham Indfødsret, eller at dette i alt Fald med Joie kunde ansees for tvivlsomt, saa kunde det jo vel være, at Thinget efter de oplyste Omstændigheder vilde finde Grund til at votere en Lov, hvorved Indfødsret blev ham meddeelt. Fandt det derimod, at der var tilstrækkelige Grunde til at antage, at han allerede havde Indfødsret, vilde en saadan Lov som oversflødig ikke blive voteret; men han havde da i dette Botum af Thinget eller dets Majoritet en Anerkjendelse af, at han virkelig var i Besiddelse af Indfødsret, hvilken Anerkjendelse vel i og for sig ingen retlig Gyldighed havde, hvorefter der muligviis med et saadant Botum passende kunde forbindes en Henviisning til vedkommende Ministerium. Videre troer jeg dog ikke, at man ad den Wei kunde komme. Jeg skal imidlertid for min Deel ikke raade den ærede Rigsdagsmand til at indgive et nyt Forslag, som skulde gaae ud paa, at Indfødsret skulde meddeles Lodsoldermand Bergmann; og jeg skal i den Anledning kun tillade mig den almindelige Bemærkning, at det virkelig forekommer mig ikke lidet betænkeligt at gaae ind paa en Praxis, hvorefter Andragender af denne Art indbringes til Thinget gennem enkelte Rigsdagsmand. Det ligger overhovedet i disse Sagers Natur, at det i høi Grad er ønskeligt, at de behandles paa den formeligste Maade og komme til Thinget gennem Ministeriet. Jeg vil ikke paastaae, at denne Regel bør være uden al Undtagelse; men det er meget rigtigt, at den som Regel fastholdes, og, kommer man først ind paa Undtagelserne, er det vanskeligt at sige, hvor Grændsen skal være. Enhver af os kunde let komme i det Tilfælde, at Folk henvendte sig til os med Begjering om at indbringe slike Andragender for Rigsdagen; Gen og Anden kunde muligens komme med en